

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 101

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

1 kwietnia 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/470 z dnia 25 marca 2020 r. dotycząca przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony ... 1
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/471 z dnia 31 marca 2020 r. uchylająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) 3
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2020/472 z dnia 31 marca 2020 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej na Morzu Śródziemnym (EUNAVFOR MED IRINI) 4

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/470

z dnia 25 marca 2020 r.

dotycząca przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych przewidzianego w art. 5 Protokołu w sprawie współpracy kulturalnej do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając art. 3 ust. 1 decyzji Rady (UE) 2015/2169 z dnia 1 października 2015 r. w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony ⁽¹⁾,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 1 października 2015 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2015/2169 w sprawie zawarcia Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony.
- (2) Protokół w sprawie współpracy kulturalnej ⁽²⁾ załączony do Umowy o wolnym handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Korei, z drugiej strony ⁽³⁾ (zwany dalej „protokołem”), ustanawia w art. 1 ramy współpracy Stron w celu ułatwienia wymiany działalności, dóbr i usług kulturalnych, w tym w sektorze audiowizualnym.
- (3) Protokół ten wyjątkowo zawiera postanowienia w sprawie uprawnienia dotyczącego koprodukcji audiowizualnych do korzystania z odpowiednich systemów, które zasadniczo jest zarezerwowane dla krajów rozwijających się z rozwijającymi się branżami audiowizualnymi.
- (4) Na podstawie art. 5 ust. 8 lit. b) protokołu po wstępnym okresie trzech lat obowiązywanie uprawnienia zostanie przedłużone na okres trzech lat, a następnie należy je automatycznie przedłużać na kolejne okresy tej samej długości, o ile jedna ze Stron nie wypowie uprawnienia w drodze pisemnego zawiadomienia na co najmniej trzy miesiące przed upływem pierwotnego lub każdego kolejnego okresu. Rzeczywisty wpływ protokołu na koprodukcje audiowizualne powinien zostać oceniony w odpowiednim czasie przez Komitet ds. Współpracy Kulturalnej i powinien on stanowić podstawę decyzji Unii w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia w 2023 r. na kolejny okres trzech lat.
- (5) Zgodnie z art. 3 ust. 1 decyzji (UE) 2015/2169 Komisja ma przekazać Republice Korei informacje o zamiarze nieprzedłużania przez Unię okresu obowiązywania uprawnienia dotyczącego koprodukcji zgodnie z art. 5 protokołu, w myśl procedury ustanowionej w art. 5 ust. 8 protokołu, chyba że Rada, na wniosek Komisji, zgodzi się na utrzymanie uprawnienia w terminie czterech miesięcy przed końcem okresu jego obowiązywania. Jeżeli Rada zgodzi się na utrzymanie uprawnienia, procedura ta będzie miała ponownie zastosowanie z końcem przedłużonego okresu obowiązywania uprawnienia. Konkretnie dla potrzeb podejmowania decyzji o przedłużeniu okresu obowiązywania uprawnienia Rada ma stanowić jednomyślnie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 307 z 25.11.2015, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 1418.

⁽³⁾ Dz.U. L 127 z 14.5.2011, s. 6.

- (6) W dniu 17 października 2019 r. skonsultowano się z unijną Wewnętrzną Grupą Doradczą, o której mowa w art. 3 ust. 5 protokołu, w sprawie przedłużenia okresu obowiązywania uprawnienia zgodnie z art. 5 ust. 8 protokołu.
- (7) W związku z bliskimi, historycznymi i wyjątkowymi stosunkami między Unią a Republiką Korei Rada wyraża zgodę na przedłużenie obowiązywania uprawnienia koprodukcji audiowizualnych do korzystania z odpowiednich systemów Stron na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, przewidzianego w art. 5 ust. 4–7 protokołu.
- (8) Niniejsza decyzja nie powinna wpływać na odpowiednie kompetencje Unii i państw członkowskich. W szczególności nie powinna ona wpływać na kompetencje państw członkowskich w zakresie zawierania umów o koprodukcji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Okres obowiązywania uprawnienia koprodukcji audiowizualnych do korzystania z odpowiednich systemów Stron na rzecz promowania lokalnych i regionalnych treści kulturowych, przewidzianego w art. 5 ust. 4–7 protokołu, przedłuża się na okres trzech lat, od dnia 1 lipca 2020 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIC
Przewodniczący

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/471**z dnia 31 marca 2020 r.****uchylająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 26 września 2019 r. Rada przedłużyła obowiązywanie decyzji (WPZiB) 2015/778 do dnia 31 marca 2020 r. w drodze decyzji (WPZiB) 2019/1595 ⁽²⁾.
- (3) W dniu 17 lutego 2020 r. Rada uzgodniła, że należy zakończyć operację EUNAVFOR MED SOPHIA. W związku z tym należy uchylić decyzję (WPZiB) 2015/778, w wyniku czego operacja EUNAVFOR MED SOPHIA zostanie zakończona.
- (4) Decyzja Rady (WPZiB) 2015/528 ⁽³⁾ ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe i obronne (Athena) określa procedury audytu i przedstawiania sprawozdań finansowych dotyczących danej operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Decyzja (WPZiB) 2015/778 niniejszym traci moc.
2. Uchylenie decyzji (WPZiB) 2015/778 pozostaje bez uszczerbku dla procedur określonych w decyzji (WPZiB) 2015/528 dotyczących audytu i przedstawiania sprawozdań finansowych dotyczących operacji EUNAVFOR MED SOPHIA.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/778 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 31).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1595 z dnia 26 września 2019 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 73).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) oraz uchylająca decyzję 2011/871/WPZiB (Dz.U. L 84 z 28.3.2015, s. 39).

DECYZJA RADY (WPZiB) 2020/472**z dnia 31 marca 2020 r.****w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej na Morzu Śródziemnym (EUNAVFOR MED IRINI)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 stycznia 2020 r. w Berlinie odbyła się konferencja w sprawie Libii. Uczestnicy zobowiązali się w szczególności do jednoznacznego i pełnego przestrzegania i wdrożenia embarga na broń ustanowionego na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (zwanej dalej „rezolucją RB ONZ”) nr 1970 (2011) oraz późniejszych rezolucji, w szczególności rezolucji RB ONZ nr 2292 (2016) i RB ONZ nr 2473 (2019).
- (2) W dniu 12 lutego 2020 r. w rezolucji RB ONZ nr 2510 (2020) Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) pozytywnie odniosła się do berlińskiej konferencji w sprawie Libii i poparła jej wnioski, zauważając przy tym, że wnioski te stanowią ważny element kompleksowego rozwiązania sytuacji w Libii. Wezwała również do pełnego przestrzegania przez wszystkie państwa członków ONZ embarga na broń, a ponadto wezwała wszystkie państwa, aby nie interweniowały w konflikcie ani nie podejmowały działań zaostrzających konflikt.
- (3) W dniu 11 lutego 2020 r. w rezolucji RB ONZ nr 2509 (2020) Rada Bezpieczeństwa ONZ przedłużyła obowiązywanie nałożonych rezolucją RB ONZ nr 2146 (2014) środków służących zapobieganiu nielegalnemu wywozowi z Libii ropy naftowej, w tym ropy surowej i rafinowanych produktów naftowych, oraz przedłużyła mandat panelu ekspertów ustanowionego na mocy rezolucji RB ONZ nr 1973 (2011).
- (4) W dniu 17 lutego 2020 r. Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie uruchomienia nowej operacji na Morzu Śródziemnym, której celem ma być wdrożenie nałożonego przez ONZ na Libię embarga na broń poprzez wykorzystanie zasobów powietrznych, satelitarnych i morskich. Operacja ta, w ramach zadań drugorzędnych, powinna przyczyniać się do wdrażania środków ONZ służących zapobieganiu nielegalnemu wywozowi z Libii ropy naftowej, budowania zdolności i szkolenia libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki wojennej oraz zakłócania modelu działalności sieci przemytu ludzi i handlu ludźmi. Obszar działań i obszar zainteresowania operacji należy określić zgodnie z ustalonym mandatem w odpowiednich dokumentach dotyczących planowania.
- (5) Ponadto Rada mogłaby w przyszłości zadecydować o rozszerzeniu zakresu operacji, aby umożliwić wykorzystanie nadzoru powietrznego w ramach libijskiej przestrzeni powietrznej, zgodnie z wszelkimi mającymi zastosowanie rezolucjami RB ONZ lub za zgodą władz libijskich, jeżeli oceni, że spełnione zostały niezbędne wymogi prawne i warunki polityczne.
- (6) W dniu 18 maja 2015 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2015/778 ⁽¹⁾. Operacja EUNAVFOR MED. SOPHIA była realizowana od tego dnia i została przedłużona w drodze decyzji Rady (WPZiB) 2019/1595 ⁽²⁾.
- (7) Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) powinien sprawować – pod kierunkiem Rady i Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP) – kontrolę polityczną nad operacją, zapewniać jej kierownictwo strategiczne oraz podejmować stosowne decyzje, zgodnie z art. 38 akapit trzeci Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).
- (8) Upoważnienie do prowadzenia operacji należy potwierdzać co cztery miesiące, a KPiB, sprawując kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad operacją, powinien być upoważniony do podjęcia takiej decyzji o przedłużeniu operacji, chyba że rozmieszczenie zasobów morskich operacji wywoła efekt przyciągania migracji, co potwierdzą udokumentowane dowody zgromadzone zgodnie z kryteriami określonymi w planie operacji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/778 z dnia 18 maja 2015 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (Dz.U. L 122 z 19.5.2015, s. 31).

⁽²⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2019/1595 z dnia 26 września 2019 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2015/778 w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w południowym rejonie środkowej części Morza Śródziemnego (operacja EUNAVFOR MED SOPHIA) (Dz.U. L 248 z 27.9.2019, s. 73).

- (9) Zgodnie z art. 41 ust. 2 TUE oraz zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2015/528 ⁽³⁾, wydatki operacyjne wynikające z niniejszej decyzji, które mają wpływ na kwestie wojskowe lub polityczno-obronne, mają być ponoszone przez państwa członkowskie.
- (10) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. W związku z tym Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji, nie jest nią związana, nie stosuje jej ani nie współfinansuje niniejszej operacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Misja

1. Unia niniejszym ustanawia i uruchamia wojskową operację zarządzania kryzysowego, aby przyczynić się do zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią na swoim uzgodnionym obszarze działań i obszarze zainteresowania zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 1970 (2011) oraz późniejszymi rezolucjami w sprawie nałożonego na Libię embarga na broń, w tym rezolucjami RB ONZ nr 2292 (2016) i RB ONZ nr 2473 (2019). Operacja przyczynia się ponadto do wdrożenia środków ONZ służących zapobieganiu nielegalnemu wywozowi z Libii ropy naftowej zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2146 (2014) i późniejszymi rezolucjami, w szczególności rezolucją RB ONZ nr 2509 (2020) i RB ONZ nr 2510 (2020). Dodatkowo operacja zapewnia wsparcie w tworzeniu zdolności oraz szkoleniu libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki wojennej w zadaniach związanych z egzekwowaniem prawa na morzu. Operacja przyczynia się również do zakłócania modelu działalności sieci przemytu ludzi i handlu ludźmi, zgodnie z mającym zastosowanie prawem międzynarodowym, w tym Konwencją Narodów Zjednoczonych o prawie morza, wszelkimi stosownymi rezolucjami RB ONZ oraz międzynarodowym prawem praw człowieka, w zależności od przypadku.
2. Operacja nosi nazwę EUNAVFOR MED IRINI.
3. Obszar działań, obszar zainteresowania oraz szczegółowe ustalenia dotyczące gromadzenia informacji w tych obszarach w celu wykonania zadań operacji określa się w odpowiednich dokumentach dotyczących planowania zatwierdzonych przez Radę.

Artykuł 2

Przyczynianie się do wdrażania nałożonego przez ONZ na Libię embarga na broń

1. Podstawowym zadaniem EUNAVFOR MED IRINI jest przyczynianie się do wdrażania nałożonego przez ONZ na Libię embarga na broń poprzez wykorzystanie zasobów powietrznych, satelitarnych i morskich.
2. W tym celu EUNAVFOR MED IRINI gromadzi obszerne i wyczerpujące informacje dotyczące nielegalnego handlu bronią i materiałami powiązаныmi pochodzącymi ze wszystkich stron oraz dzieli się nimi z odpowiednimi partnerami i agencjami indywidualnie dla każdego przypadku i na zasadzie ograniczonego dostępu za pośrednictwem mechanizmów określonych w stosownych dokumentach dotyczących planowania, aby przyczynić się do zapewniania pełnej orientacji sytuacyjnej w obszarze działań i obszarze zainteresowania. W przypadku gdy takie informacje są oznaczone klauzulą o poziomie nie wyższym niż „SECRET UE/EU SECRET”, można je wymieniać z odpowiednimi partnerami i agencjami zgodnie z decyzją Rady 2013/488/UE ⁽⁴⁾ oraz na podstawie uzgodnień zawartych na poziomie operacyjnym zgodnie z art. 14 ust. 9 niniejszej decyzji, z pełnym poszanowaniem zasad wzajemności i inkluzywności. Otrzymane informacje niejawnie przetwarzane są przez EUNAVFOR MED IRINI bez jakiegokolwiek rozróżnienia pomiędzy członkami jej personelu oraz wyłącznie na podstawie wymogów operacyjnych.

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/528 z dnia 27 marca 2015 r. ustanawiająca mechanizm zarządzania finansowaniem wspólnych kosztów operacji Unii Europejskiej mających wpływ na kwestie wojskowe lub obronne (ATHENA) oraz uchylająca decyzję 2011/871/WPZiB (Dz.U. L 84 z 28.3.2015, s. 39).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

3. Zgodnie z odpowiednimi rezolucjami RB ONZ, w szczególności rezolucją RB ONZ nr 2292 (2016), oraz zgodnie z potrzebami, EUNAVFOR MED IRINI przeprowadza, zgodnie z określonymi w dokumentach dotyczących planowania uzgodnieniami, oraz na uzgodnionym obszarze działań, na morzu pełnym u wybrzeży Libii, inspekcje statków pływających do Libii lub z Libii, w przypadku gdy zaistnieją uzasadnione powody, aby podejrzewać, że takie statki przewożą broń lub materiały powiązane do Libii lub z Libii, bezpośrednio lub pośrednio, z naruszeniem embarga na broń nałożonego na Libię. EUNAVFOR MED IRINI podejmuje stosowne działania w celu przejścia i unieszkodliwienia takich towarów, w tym z myślą o przekierowaniu takich statków i ich załóg do odpowiedniego portu, aby ułatwić dokonanie takiego unieszkodliwienia, za zgodą państwa portu, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami RB ONZ, w tym rezolucją RB ONZ nr 2292 (2016).
4. EUNAVFOR MED IRINI przedstawia KPiB sprawozdania na temat wszelkich kwestii i wydarzeń związanych z takimi inspekcjami. W stosownych przypadkach KPiB może rozważyć podjęcie ewentualnych dalszych środków.
5. Mając na uwadze wyjątkowe wymogi operacyjne, oraz na zaproszenie państwa członkowskiego, EUNAVFOR MED IRINI może przekierowywać statki do portów tego państwa członkowskiego oraz dokonywać unieszkodliwiania w tym państwie członkowskim broni i materiałów powiązanych przejętych zgodnie z ust. 3, w tym poprzez ich przechowywanie i niszczenie. Porty, do których można przekierowywać statki wskazuje się w planie operacji.
6. Zgodnie z odpowiednimi rezolucjami RB ONZ, w tym rezolucją RB ONZ nr 2292 (2016), EUNAVFOR MED IRINI może, w szczególności w trakcie inspekcji prowadzonych zgodnie z ust. 3, gromadzić i przechowywać dowody związane z przewożeniem towarów zabronionych zgodnie z nałożonym na Libię embargiem na broń. EUNAVFOR MED IRINI może gromadzić i przechowywać, zgodnie z mającym zastosowanie prawem, dane osobowe osób uczestniczących w przewożeniu takich towarów zabronionych dotyczące cech, które mogą pomóc w identyfikacji takich osób, w tym odciski palców, a także następujące dane, z wyłączeniem innych danych osobowych: nazwisko, nazwisko panieńskie, imiona i ewentualne aliasy lub pseudonimy, data i miejsce urodzenia, obywatelstwo, płeć, miejsce pobytu, zawód oraz miejsce prowadzenia działalności, dane dotyczące prawa jazdy, dokumentów tożsamości i paszportu. EUNAVFOR MED IRINI może przekazywać takie dane oraz dane dotyczące statków i wyposażenia wykorzystywanych przez takie osoby oraz stosowne informacje uzyskane podczas przeprowadzenia tego podstawowego zadania właściwym organom ścigania państw członkowskich oraz właściwym organom Unii, zgodnie z mającym zastosowanie prawem.

Artykuł 3

Wkład we wdrażanie środków ONZ przeciwko nielegalnemu wywozowi ropy naftowej z Libii

1. Jako zadanie drugorzędne oraz w ramach swoich środków i zdolności EUNAVFOR MED IRINI prowadzi działania monitorujące i sprawuje nadzór oraz gromadzi informacje na temat nielegalnego wywozu ropy naftowej, w tym ropy surowej i rafinowanych produktów naftowych, sprzecznego z rezolucją RB ONZ nr 2146 (2014) i późniejszymi rezolucjami RB ONZ, w szczególności rezolucją RB ONZ nr 2509 (2020), tym samym przyczyniając się do poprawy orientacji sytuacyjnej w obszarze działań i obszarze zainteresowania.
2. Informacje gromadzone w tym kontekście mogą być przechowywane i udostępniane prawowitym władzom libijskim oraz właściwym organom ścigania państw członkowskich oraz właściwym organom Unii.

Artykuł 4

Budowanie potencjału oraz szkolenie libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki wojennej

1. Jako dalsze zadanie drugorzędne EUNAVFOR MED IRINI zapewnia wsparcie w tworzeniu zdolności oraz szkoleniu libijskiej straży przybrzeżnej i marynarki wojennej w zadaniach związanych z egzekwowaniem prawa na morzu, w szczególności aby zapobiec przemytowi ludzi i handlowi ludźmi.
2. Zadanie, o którym mowa w ust. 1, jest realizowane na morzu pełnym w uzgodnionym obszarze działań EUNAVFOR MED IRINI. Może ono również być wykonywane na terytorium – w tym na wodach terytorialnych – Libii lub przyjmującego państwa trzeciego sąsiadującego z Libią, w przypadku gdy KPiB tak postanowi po wydaniu oceny przez Radę na podstawie zaproszenia przez Libię lub danego państwa przyjmującego, oraz zgodnie z prawem międzynarodowym.

3. Mając na uwadze wyjątkowe wymogi operacyjne, część zadania, o którym mowa w ust. 1, można przeprowadzić w jednym z państw członkowskich, na zaproszenie tego państwa członkowskiego, w tym w odpowiednich ośrodkach szkoleniowych.
4. Do celów zadania, o którym mowa w ust. 1, EUNAVFOR MED IRINI ustanawia i stosuje mechanizm monitorujący w ścisłej współpracy z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, w tym w razie potrzeby w Libii.
5. W zakresie wymaganym przez zadanie, o którym mowa w ust. 1, EUNAVFOR MED IRINI może gromadzić, przechowywać i wymieniać z właściwymi organami państw członkowskich, właściwymi organami Unii, misji ONZ ds. wspierania Libii, Interpolem, Międzynarodowym Trybunałem Karnym i Stanami Zjednoczonymi Ameryki informacje, w tym dane osobowe, gromadzone do celów procedur weryfikacji ewentualnych stażystów, o ile udzielili oni swojej zgody na piśmie. Ponadto EUNAVFOR MED IRINI może gromadzić i przechowywać niezbędne informacje medyczne i dane biometryczne stażystów, pod warunkiem że wyrazili oni swoją zgodę na piśmie.

Artykuł 5

Przyczynianie się do zakłócania modelu działalności sieci przemytu ludzi i handlu ludźmi

1. Jako kolejne zadanie drugorzędne oraz zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2240 (2015), EUNAVFOR MED IRINI zapewnia wsparcie w zakresie wykrywania i monitorowania sieci przemytu ludzi i handlu ludźmi poprzez gromadzenie informacji i patrolowanie za pomocą zasobów powietrznych na morzu pełnym, w uzgodnionym obszarze działań.
2. Podczas wykonywania tego zadania EUNAVFOR MED IRINI może gromadzić i przechowywać, zgodnie z mającym zastosowanie prawem, dane na temat przemytu ludzi i handlu ludźmi, w tym na temat przestępstw mających znaczenie dla bezpieczeństwa operacji, które to dane może przekazywać właściwym organom ścigania państw członkowskich oraz właściwym organom Unii.

Artykuł 6

Mianowanie dowódcy operacji UE

Konradmirał Fabio Agostini zostaje niniejszym mianowany dowódcą operacji UE EUNAVFOR MED IRINI.

Artykuł 7

Wyznaczenie dowództwa operacji UE

Dowództwo operacji EUNAVFOR MED IRINI znajduje się w Rzymie we Włoszech.

Artykuł 8

Kontrola polityczna i kierownictwo strategiczne

1. Pod kierunkiem Rady i WP, KPiB sprawuje kontrolę polityczną i kierownictwo strategiczne nad EUNAVFOR MED IRINI.
2. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji zgodnie z art. 38 TUE. Upoważnienie to obejmuje uprawnienia niezbędne do zmiany dokumentów związanych z planowaniem, w tym planu operacji, struktury dowodzenia i zasad zaangażowania. Obejmuje ono również uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawie mianowania dowódcy operacji UE i dowódcy sił UE. Rada zachowuje uprawnienia do podejmowania decyzji w odniesieniu do celów i zakończenia operacji wojskowej UE.
3. Niezależnie od okresu określonego w art. 15 ust. 2, upoważnienie do prowadzenia operacji potwierdza się co cztery miesiące. KPiB przedłuża operację, chyba że rozmieszczenie zasobów morskich operacji wywołuje efekt przyciągania migracji, co potwierdzają udokumentowane dowody zgromadzone zgodnie z kryteriami określonymi w planie operacji.
4. Dowódca operacji regularnie składa sprawozdania na temat przebiegu operacji, w tym jej wpływu na obszar działań. Zgodnie z art. 38 TUE KPiB może w każdej chwili, na wniosek WP lub państwa członkowskiego, udzielić dowódcy operacji wskazówek w odniesieniu do rozmieszczenia zasobów.

5. KPiB przedstawia Radzie sprawozdania w regularnych odstępach czasu.
6. Przewodniczący Komitetu Wojskowego UE (EUMC) przedstawia KPiB w regularnych odstępach czasu sprawozdania dotyczące przebiegu EUNAVFOR MED IRINI. KPiB może, w zależności od przypadku, zapraszać na swoje posiedzenia dowódcę operacji UE lub dowódcę sił UE.

Artykuł 9

Kierownictwo wojskowe

1. EUMC monitoruje właściwą realizację EUNAVFOR MED IRINI, za której przebieg odpowiedzialny jest dowódca operacji UE.
2. Dowódca operacji UE w regularnych odstępach czasu przekazuje EUMC sprawozdania. EUMC może w stosownych przypadkach zapraszać dowódcę operacji UE lub dowódcę sił UE na swoje posiedzenia.
3. Przewodniczący EUMC pełni rolę głównego punktu kontaktowego z dowódcą operacji UE.

Artykuł 10

Spójność unijnej reakcji oraz koordynacja

1. WP zapewnia wykonanie niniejszej decyzji oraz jej spójność z działaniami zewnętrznymi Unii jako całości, w tym z programami rozwojowymi Unii i unijną pomocą humanitarną.
2. WP, wspomagany przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ), pełni rolę głównego punktu kontaktowego z ONZ, władzami krajów w regionie oraz z innymi podmiotami międzynarodowymi i dwustronnymi, w tym NATO, Unią Afrykańską i Ligą Państw Arabskich.
3. EUNAVFOR MED IRINI współpracuje z właściwymi organami państwa członkowskiego oraz ustanawia mechanizm koordynacji, a także – w stosownych przypadkach – zawiera umowy z innymi agencjami i organami Unii, w szczególności z Fronteksem, Europolem, Eurojustem, Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu, Centrum Satelitarnego Unii Europejskiej (SATCEN) oraz odpowiednimi misjami w dziedzinie WPBiO.
4. EUNAVFOR MED IRINI w ramach swoich działań gości komórkę ds. informacji o przestępczości, w której skład wchodzi pracownicy właściwych organów ścigania państw członkowskich i agencji unijnych, o których mowa w ust. 3, w celu ułatwienia otrzymywania, gromadzenia i przekazywania informacji, w tym danych osobowych, dotyczących nałożonego na Libię embarga na broń, o którym mowa w art. 2, nielegalnego wywozu ropy naftowej z Libii, o którym mowa w art. 3, przemytu ludzi i handlu ludźmi, o których mowa w art. 5, a także przestępstw mających znaczenie dla bezpieczeństwa operacji.
5. Przetwarzanie danych osobowych w tym kontekście musi odbywać się zgodnie z prawem krajowym państwa bandery statku, na którym znajduje się komórka ds. informacji o przestępczości, oraz – w przypadku personelu agencji unijnych – zgodnie z ramami prawnymi mającymi zastosowanie do odpowiednich agencji.
6. EUNAVFOR MED IRINI otrzymuje wsparcie od SATCEN i Centrum Analiz Wywiadowczych Unii Europejskiej (INT-CEN) w zakresie gromadzenia informacji niezbędnych do wykonywania swoich zadań.

Artykuł 11

Udział państw trzecich

1. Bez uszczerbku dla autonomii podejmowania decyzji przez Unię lub dla jednolitych ram instytucjonalnych oraz zgodnie z odpowiednimi wytycznymi Rady Europejskiej, państwa trzecie mogą zostać zaproszone do udziału w operacji.
2. Rada upoważnia niniejszym KPiB do zapraszania państw trzecich, aby zaoferowały swój wkład, oraz do podjęcia, na zalecenie dowódcy operacji UE i EUMC, stosownych decyzji w sprawie przyjęcia proponowanych wkładów.

3. Szczegółowe uzgodnienia dotyczące udziału państw trzecich są przedmiotem umów zawieranych na mocy art. 37 TUE oraz są dokonywane zgodnie z procedurą określoną w art. 218 TFUE. W przypadku gdy Unia i państwo trzecie zawarły umowę ustanawiającą ramy udziału tego państwa trzeciego w operacjach zarządzania kryzysowego Unii, postanowienia takiej umowy mają zastosowanie w kontekście EUNAVFOR MED IRINI.
4. Państwa trzecie wnoszące istotny wkład wojskowy w EUNAVFOR MED IRINI mają w odniesieniu do bieżącego zarządzania operacją takie same prawa i obowiązki, jak państwa członkowskie biorące udział w operacji.
5. Rada upoważnia niniejszym KPiB do podejmowania stosownych decyzji w sprawie ustanowienia komitetu uczestników, w przypadku gdy państwa trzecie wniosą istotne wkłady wojskowe.

Artykuł 12

Status personelu dowodzonego przez Unię

Status jednostek dowodzonych przez Unię i personelu tych jednostek jest – w stosownych przypadkach – określany zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł 13

Uzgodnienia finansowe

1. Wspólnymi kosztami operacji wojskowej UE zarządza się zgodnie z decyzją (WPZiB) 2015/528.
2. W okresie do dnia 31 marca 2021 r. kwota odniesienia dla wspólnych kosztów EUNAVFOR MED IRINI wynosi 9 837 800 EUR. Odsetek kwoty odniesienia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 decyzji (WPZiB) 2015/528, wynosi 30 % w środkach na zobowiązania i 30 % w środkach na płatności.

Artykuł 14

Udostępnianie informacji

1. WP jest upoważniony do udostępniania wskazanym państwom trzecim oraz Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu, stosownie do przypadku i zgodnie z potrzebami operacyjnymi EUNAVFOR MED IRINI oraz z pełnym poszanowaniem zasad wzajemności i inkluzywności, wszelkich dokumentów jawnych UE związanych z treścią obrad Rady dotyczących operacji i objętych tajemnicą służbową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady⁽⁵⁾. KPiB, o ile warunki te są spełnione, wskazuje indywidualnie dla każdego przypadku państwa trzecie, których to dotyczy.
2. WP jest upoważniony do udostępniania wskazanym państwom trzecim oraz Międzynarodowemu Trybunałowi Karnemu, stosownie do przypadku i zgodnie z potrzebami operacyjnymi EUNAVFOR MED IRINI, z pełnym poszanowaniem zasad wzajemności i inkluzywności, informacji niejawnych UE sporządzonych do celów operacji, zgodnie z decyzją 2013/488/UE:
 - a) opatrzonej klauzulą tajności o poziomie nie wyższym niż przewidziany w mających zastosowanie umowach o bezpieczeństwie informacji zawartych między Unią a danym państwem trzecim; lub
 - b) opatrzonej klauzulą tajności o poziomie nie wyższym niż „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” w innych przypadkach.

KPiB, o ile warunki te są spełnione, wyznacza indywidualnie dla każdego przypadku państwa trzecie, których to dotyczy.

3. Otrzymane informacje niejawne przetwarzane są przez EUNAVFOR MED IRINI bez jakiegokolwiek rozróżnienia pomiędzy członkami jej personelu oraz wyłącznie na podstawie wymogów operacyjnych.
4. WP jest również upoważniony do udostępniania ONZ, stosownie do potrzeb operacyjnych EUNAVFOR MED IRINI, informacji niejawnych UE sporządzonych do celów EUNAVFOR MED IRINI, opatrzonej klauzulą tajności o poziomie nie wyższym niż „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z decyzją 2013/488/UE.

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

5. WP zostaje upoważniony do przekazywania Interpolowi stosownych informacji, w tym danych osobowych, zgodnie z potrzebami operacyjnymi EUNAVFOR MED IRINI.
6. Do czasu zawarcia umowy między Unią a Interpolem EUNAVFOR MED IRINI może wymieniać takie informacje z krajowymi biurami Interpolu w państwach członkowskich, stosownie do uzgodnień, które mają zostać dokonane między dowódcą operacji UE a szefem odpowiedniego krajowego biura Interpolu.
7. W przypadku szczególnej potrzeby operacyjnej WP - po zatwierdzeniu przez KPiB - jest upoważniony do udostępnienia prawowitym władzom Libii wszelkich informacji niejawnych UE opatrzonych klauzulą tajności o poziomie nie wyższym niż „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” sporządzonych do celów EUNAVFOR MED IRINI, zgodnie z decyzją 2013/488/UE.
8. WP jest upoważniony do zawarcia uzgodnień niezbędnych do wykonywania zawartych w niniejszej decyzji przepisów o wymianie informacji.
9. WP może przekazać upoważnienia do przekazywania informacji, jak również uprawnienie do dokonywania uzgodnień, o których mowa w niniejszej decyzji, urzędnikom ESDZ, dowódcy operacji UE lub dowódcy sił UE zgodnie z sekcją VII załącznika VI do decyzji 2013/488/UE.
10. EUNAVFOR MED IRINI bezzwłocznie przekazuje ONZ, zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2509 (2020), zgromadzone informacje dotyczące podejrzewanych przypadków naruszenia nałożonego przez ONZ na Libię embarga na broń jak przewidziano w rezolucji RB ONZ nr 1970 (2011) i w późniejszych rezolucjach, w szczególności rezolucjach RB ONZ nr 2292 (2016) i 2473 (2019), a także zgromadzone informacje dotyczące podejrzewanych przypadków niezgodności ze środkami ONZ służącymi zapobieganiu nielegalnemu wywozowi ropy naftowej z Libii zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2146 (2014) i późniejszymi rezolucjami.

Artykuł 15

Wejście w życie i zakończenie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.
2. EUNAVFOR MED IRINI zakończy się w dniu 31 marca 2021 r.
3. Niniejsza decyzja traci moc się z dniem zakończenia działania dowództwa operacji UE zgodnie z zatwierdzonymi planami dotyczącymi zakończenia EUNAVFOR MED IRINI oraz bez uszczerbku dla procedur dotyczących audytu i przedstawiania sprawozdań finansowych EUNAVFOR MED IRINI określonych w decyzji (WPZiB) 2015/528.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 marca 2020 r.

W imieniu Rady
A. METELKO-ZGOMBIĆ
Przewodnicząca

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL